Díchill

Téigh go dtí an seangán, a sluggard; Smaoinigh ar a bealaí, agus a bheith ciallmhar: Cé acu nach bhfuil aon treoraí, feitheoir, nó rialóir, Soláthraíonn a feoil sa samhradh, agus a bhailíonn a bia sa fómhar. Cá fhad a chodlóidh tú, a leisce? cathain a éireoidh tú as do chodladh? Gidheadh codhladh beag, suan beag, filleadh beag do lámha a chodladh: Mar sin tiocfaidh do bhochtanas mar dhuine a shiubhlas, agus do dhíth mar fhear armtha. Seanfhocal 6:6-11

Coinnigh do chroí le gach dúthracht; óir as sin tá ceisteanna an tsaoil. Seanfhocal 4:23

Éiríonn an duine bocht a bhainfidh le lámh bhog: ach déanann lámh an dúthrachtach saibhir. Mar fhínéagar do na fiacla, agus mar dheatach do na súile, mar sin atá an leisce dóibh siúd a sheolann é. Seanfhocal 10:4, 26

Beidh lámh an dúthrachtaigh i gceannas: ach beidh an leisc faoi cháin. Ní róstaíonn an duine leisc an méid sin a ghlac sé le sealgaireacht: ach is luachmhar é substaint an duine dhíograiseach. Seanfhocal 12:24, 27

Teastaíonn anam an leisc, agus ní bhíonn aon ní aige: ach déanfar anam an dúthrachtaigh ramhar. Laghdófar an saibhreas a gheofar trí dhíomhaoin: ach an té a bhailíonn le hobair, méadóidh sé. Seanfhocal 13:4, 11

Bíonn brabús i ngach saothair: ach ní bhíonn claonadh ag caint na mbeola ach chun aithreachais. Seanfhocal 14:23

Tá bealach an duine leisc mar sceach droighinn: ach tá slighe na bhfíréan soiléir. Seanfhocal 15:19

An té atá leisc ina chuid oibre, is deartháir leis é atá ina fhear mór amú. Seanfhocal 18:9

Titeann an leisce isteach i gcodladh domhain; agus beidh ocras ar anam díomhaoin. Folaigh duine leisc a lámh 'na uchd, agus ní móide go dtabharfaidh sé chun a bhéil arís í. Seanfhocal 19:15, 24

Ní threabhfaidh an leaca mar gheall ar an bhfuacht; uime sin iarrfaidh sé sa bhuaint, agus gan aon ní aige. Grá ná codladh, ar eagla go dtiocfaidh tú chun bochtaineachta; oscail do shúile, agus beidh tú sásta le arán.
Seanfhocal 20:4, 13

Ní bhíonn claonadh ag smaointe an dúthrachtaigh ach le neart; ach de gach a bhfuil hasty ach amháin ag iarraidh. Maraíonn fonn an leisc é; óir diúltaíonn a lámha saothair. Críochnaíonn sé go santach an lá ar fad: ach tugann an fíréan agus ní caomhnaíonn sé. Seanfhocal 21:5, 25-26

Deir an fear leisciúil, Tá leon amuigh, marófar mé ar na sráideanna. An bhfeiceann tú duine dúthrachtach ina ghnó? seasfaidh sé os comhair ríthe; ní sheasfaidh sé os comhair meán-fhir. Seanfhocal 22:13, 29

Chuaigh mé go páirc na leisc, agus trí fhíonghort an fhir ar neamhní tuiscint; Agus, féach, d'fhás sé anonn go léir le dealga, agus chuimnigh neantóga a aghaidh, agus do briseadh síos a bhalla cloiche. Seanfhocal 24:30-31

Mar a chasann an doras ar a insí, mar sin déanann an leisc ar a leaba. Seanfhocal 26:14

Mar fiú nuair a bhí muid in éineacht leat, d'ordaigh muid seo daoibh, mura n-oibreodh aon duine,
ná go n-íosfadh sé. 2 TÁSALónaigh 3:10

Cibé rud a fhaigheann do lámh le déanamh, déan é le do
neart; óir níl obair, ná gléas, ná eolas, ná eagna,
san uaigh, an bhfuil tú ag dul. ECCLESIASTES 9:10

Tríd an leisciúlacht a mheath an foirgneamh; agus tré
dhíomhaoin na lámha tuitfidh an tigh thríd.
ECCLESIASTES 10:18

An té a ghoid, ná goideadh é níos mó: ach go maireadh
sé saothair, ag oibriú lena lámha an ní atá go maith,
go mbeadh air a thabhairt don ghátar. Eifisigh 4:28

Ná fuath obair saothair, ná riar, a d'ordaigh an tArd-Rí.
ECCLESIASTICUS 7:15

Coimeádtar duine leisc le cloich shalach, agus tiocfaid
gach éinne chuige chum a náire. Coimeádtar duine leisc
le filidheacht an domhnaigh: croithidh gach duine
a thógas é a lámh. ECCLESIASTICUS 22:1-2

Mura gcoimeádann duine é féin go dícheallach in eagla
an Tiarna, is gan mhoill a scriosfar a theach.
ECCLESIASTICUS 27:3

Cosnaigh do mhac agus glac le saothar é, ar eagla go
mbeadh a iompar mígheanasach ina chion ort.
ECCLESIASTICUS 30:13

Cuir chun saothair é, ionas nach mbeidh sé díomhaoin;
óir múineann díomhaoineas mórán uilc.
ECCLESIASTICUS 33:27